

ប្រតិបត្តិការស្រុកកម្ពុជា

រៀបរៀងដោយ

គណៈកម្មាធិការតុល្យមណ្ឌលវិបស្សនាគុរៈ
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ផ្សាយចេញពី

តុល្យមណ្ឌលវិបស្សនាគុរៈនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
(ភ្នំពេញ) យុវជនជំរក ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្តាល
រក្សាសិទ្ធិ

ព.ស.

គ.ស.

អារម្ភកថា

-យោងតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចេញ
ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

-យោងតាមព្រះរាជក្រឹត្យតែងតាំងសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ
ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩១ ។

-យោងតាមសំណូមពររបស់អនុសំវ័ច្ឆរៈមហាសន្និបាត នៃ
មន្ត្រីសង្ឃលើកទី៥ ពីថ្ងៃទី២ ដល់ថ្ងៃទី៥ ខែមេសា
ឆ្នាំ១៩៩៦ ។

-យោងតាមសេចក្តីសម្រេចនៃការចាត់តាំងគណៈកម្មា-
ធិការផ្នែកវិបស្សនាធុរៈរបស់សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី
ព្រះសង្ឃរាជគណៈមហានិកាយ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា
គ.ស.១៩៩៦ ។

គណៈកម្មាធិការផ្នែកវិបស្សនាធុរៈបានរៀបចំច្បាប់
 “បាដិហារិយុបោសថ” ទុកជាសម្បត្តិក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
 សម្រាប់ពុទ្ធបរិស័ទមានឧបាសិកាជាដើមសិក្សាប្រតិបត្តិឱ្យ
 បានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបង្កើននូវសាមគ្គីធម៌និង សេចក្តីស្ងប់
 កាយវាចាចិត្ត កម្ចាត់បង់នូវភាពហិង្សាដល់គ្នានឹងគ្នា
 បានសេចក្តីសុខសន្តិភាពទូទៅក្នុងលោក ជាយូរអង្វែង
 តទៅ ។

សមាសភាពគណៈកម្មាធិការទ្រទ្រង់វិបស្សនាធុរៈ
 មានដូចតទៅនេះ ៖

- ព្រះធម្មាចារ្យកេតុធម្មោ **សំ-ប៊ុនធឿន** ជាអធិបតី
- ព្រះធម្មវិបស្សនា **ជីម-ឡុយ** ហៅ **ថន**

អធិបតីរងទី១

- ព្រះធម្មាចារ្យជោតញ្ញាណោ **កែវ-ហុន** អធិបតីរងទី២
- ព្រះវិន័យធម៌និងជាចៅអធិការ **ស៊ុប-វិប** ជាសមាជិក
- ព្រះធម្មាចារ្យ យានិកត្ថេរ **យូ-យ៉ែម** -ដ-
- ឧបាសិកា ធម្មាចារ្យ **សំ-សុបនា** -ដ-
- ឧបាសក **ខួន-ឈុនលី** ហៅ **ជ័រ** -ដ-
- លោក **ម៉ី-យ៉ារ៉ា** លេខាធិការសម្តេចព្រះមហា
សុមេធាធិបតីព្រះសង្ឃរាជគណមហានិកាយ
ជំនួយការ
- លោក **ជ័រ-សុធី** សហប្រតិបត្តិការ

ឧទ្ទិសកថា

ដោយអំណាចមហាកុសល ដែលកើតមានពីការ
រៀបរៀងជាសៀវភៅ **“ធានីហារិយុបោសថសីល”**

សូមថ្វាយប្រគេននិងជូន :

១- ចំពោះដួងវិញ្ញាណ សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិ -

បតីព្រះសង្ឃរាជគណៈមហានិកាយព្រះនាម

ជោតញ្ញាណោ **ជ្ជន-ណាត**

២- សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ **ហុត-តាត**

៣- ព្រះឧបជ្ឈាយ័ ចន្ទត្ថេរោ **គង់-ណែម**

៤- ព្រះគ្រូធម្មាចារ្យ **វេស-ឈុន**

៥- ឧបាសក **ពុយ-សំ**

៦- សូមថ្វាយព្រះរាជកុសលចំពោះសម្តេចព្រះ

សង្ឃរាជទាំងពីរគណៈ ។

៧- សូមថ្វាយព្រះរាជកុសលចំពោះព្រះករុណាជា
ម្ចាស់ជីវិត **សម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុវរ្ម័ន**
និង **សម្តេចព្រះអគ្គមហេសី** ។

៨- សូមថ្វាយនិងជូននូវព្រះរាជកុសលចំពោះព្រះ
រាជវង្សានុវង្សនៃព្រះអង្គ ព្រមទាំងរាជរដ្ឋា
ភិបាល មន្ត្រីរាជការ និងប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់
ទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៩- សូមជូនមហាកុសលដល់មាតាបិតា និងញាតិកា
ទាំងឡាយរបស់សមាជិក សមាជិកា ដែល
បានជួយឧបត្ថម្ភក្នុងការបោះពុម្ពសៀវភៅ
"ធានីហរិយ្យនោសថសីល"នេះ សូមឱ្យ
បានសេចក្តីសុខនិងសេចក្តីចម្រើនគ្រប់យ៉ាង ។

១០- ដោយអានុភាពនៃមហាកុសលនេះ សូម
ឱ្យព្រះពុទ្ធសាសនារុងរឿងបិតថេរក្នុងលោកអស់
កាលជាយូរអង្វែងតទៅ ។

គណៈកម្មាធិការទ្រទ្រង់វិបស្សនាធុរៈ

សព្វឧទានំ ធម្មឧទានំ ជីវិតំ

ធម្មទាន រមែងឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

ល.រ.	មាតិកាធម៌	ទំព័រ
១	-ឧបោសថសីល.....	៩
២	-ឧបោសថកាល.....	១០
៣	-វិធីសមាទាននូវបាដិហារិយុបោសថ..	១២
៤	-ពាក្យសមាទាន.....	១៤
៥	-ការទទួលសីល.....	១៩
៦	-អានិសង្សសីល.....	២១
៧	-សេចក្តីប្លែករវាងឧបោសថទាំងបី.....	៣២
៨	-បុត្តា-វិសជ្ជនា អំពីឧបោសថសីល.....	៣៥
៩	-អវិសានកថា.....	៤២

១. ឧបោសថសីល

ឧបោសថ ប្រែថាធម៌ជាទីនៅអាស្រ័យឬជាទីរក្សា ។
ម្យ៉ាងទៀតប្រែថាធម៌ជាទីកម្ចាត់បង់នូវអកុសល ។

ឧបោសថនេះ មាន ៣ យ៉ាងគឺ **បកតិឧបោសថ១, បដិជាករុបោសថ១, ធាដិហារិយុបោសថ១** ។

~ **បកតិឧបោសថ** គឺឧបោសថដែលឧបាសក
ឧបាសិកា សមាទានតាមធម្មតា ។

~ **បដិជាករុបោសថ** គឺឧបោសថដែលឧបាសក
ឧបាសិកា ភ្នាក់រពួកកំណត់កាន់យកបន្ថែមអមថ្ងៃបកតិ -
ឧបោសថនោះ ។

~ **ធាដិហារិយុបោសថ** គឺឧបោសថដែលឧបាសក
ឧបាសិកាជាអ្នកត្រូវការបុណ្យមានសទ្ធាជ្រះថ្លាខ្លាំងក្លាក្នុង
ព្រះពុទ្ធសាសនា សមាទានកាន់យកគ្រប់ថ្ងៃឧបោសថ

ទាំងអស់តាមបក្ស ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់
បញ្ញត្តហើយក្នុងខែដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវវស្សា ។

២. ឧបោសថកាល

ឧបោសថកាល មានន័យថាថ្ងៃដែលត្រូវរក្សា
នូវឧបោសថសីល សេចក្តីសម្រេចរបស់ព្រះអង្គកថាចារ្យ
មានក្នុងគម្ពីរមង្គលត្ថទីបនីភាគ៣ ស្តីអំពីកាលដែលត្រូវ
សមាទាននូវ ឧបោសថសីលទាំងបីថា :

**ឥតិ បព្ភរូបិអានយោ មាសស្ស អដ្ឋ ទិវសា
បកតិឧបោសថស្ស តេសមាទិអន្តតុតា ច
ចតុត្ថីអដ្ឋិអានយោឯកានសបជិជាកុបោសថស្ស
សកលាបិ វស្សិកមាសាធាជិហាយុបោសថស្ស
កាលោ :**

មានសេចក្តីថា ១ខែមាន៨ថ្ងៃ មានថ្ងៃ៥កើតជាដើម^១
ជាកាលដែលត្រូវរក្សានូវបកតិឧបោសថសីល មួយខែមាន
១១ថ្ងៃ មានថ្ងៃ ៤កើត និង ៦កើត ជាដើម^២
ដែលអមថ្ងៃបកតិឧបោសថនោះ ជាកាលដែលត្រូវរក្សានូវ
បដិជាគរុបោសថសីល ។

^១ ក្នុងគម្ពីរមង្គលតូទិបនី ប្រាប់ថាមួយខែមាន ៨ ថ្ងៃ គឺ៥ កើត
៨កើត, ១៤កើត, ១៥កើត, ៥រោច, ៨, ១៤, ១៥ រោច (ខែពេញ) ឬ ១៣
រោច, ១៤ រោច (ខែខ្លះ) ជា កាលនៃបកតិឧបោសថ

^២ ១ ខែ មាន១១ ថ្ងៃ គឺ ៤ កើត, ៦-៧-៩ ១៣ កើត, ១ រោច, ៤-៦-
៧-១៣រោច(ខែ ពេញ) ឬ១២ រោច(ខែខ្លះ) ជាកាលនៃបដិជា
គរុបោសថ ។

ខែដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវភ្លៀងទាំងមូល^៣ ជាកាល
រក្សានូវបដិហារិយុបោសថសីលដោយបការៈដូច្នោះឯង ។

៣. វិធីសមាទាននូវបកតិឧបោសថ

វិធីវិធីសមាទាននូវបកតិឧបោសថ និងវិធីកាន់យក
នូវបដិជាតរុបោសថក្នុងសៀវភៅដទៃ មានគហិបដិបត្តិជា
ដើមអ្នកប្រាជ្ញលោកបានរៀបចំរួចស្រេចហើយ ។ ក្នុងសៀវភៅ
ច្បាប់នេះ រៀបចំតែវិធីសមាទាននូវបដិហារិយុបោសថ
ប៉ុណ្ណោះ ។

^៣ មាន ៥ ខែ បើរាប់ចំនួនខែ គឺ អាសាធ, ស្រាពណ៍, ភទ្របទ, អស្សុជ,
កត្តិក បើគិតជាថ្ងៃ ពេញ មាន៤ខែ ជាខែដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុង រដូវភ្លៀង ។

ការរក្សានូវបាដិហារិយុបោសថនេះ រក្សាទៅតាម
សទ្ទាជ្រះថ្លារបស់ពុទ្ធបរិស័ទ ។ ក្នុងគម្ពីរមង្គលត្ថទីបនិ
ភាគ៣ មានសេចក្តីថា :

កាលបើឧបាសក ឧបាសិកា មានសទ្ទាជ្រះថ្លា
រក្សានូវបាដិហារិយុបោសថគ្រប់ខែដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
រដូវភ្លៀង ៤ខែ គប្បីរក្សាចុះ។ តែបើមិនអាចរក្សាដល់
ទៅ ៤ខែទេ គប្បីរក្សានូវបាដិហារិយុបោសថត្រឹម ៣ខែ
ដែលជាខែខាងក្នុងចន្លោះនៃរដូវភ្លៀង ៤ខែនោះក៏បាន។
តែបើចង់រក្សានូវបាដិហារិយុបោសថត្រឹមតែ១ខែ គប្បី
រក្សាឧបោសថនោះ ត្រង់ចន្លោះនៃការបវារណាកម្មទាំង

២^៤ ក្នុងខែដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវភ្លៀងនោះ តែបើសិន
មិនអាចរក្សានូវបាដិហារិយុបោសថដល់ទៅ ១ខែទេ គប្បី
រក្សាបាដិហារិយុបោសថ ត្រឹមកន្លះខែ ចាប់អំពីថ្ងៃបវារណាកម្ម
ទី១ តទៅក៏បាន ។

៤. ពាក្យសមាទាន

មុននឹងសមាទាននូវបាដិហារិយុបោសថសីលត្រូវ
សូត្រនមស្ការចំពោះគុណព្រះរតនត្រ័យសិនបន្ទាប់មកគប្បី
សមាទាន នូវបាដិហារិយុបោសថសីល ព្រមទាំងព្រះត្រៃ
សរណគមនី ចំពោះភិក្ខុ ឬ សាមណេរថា:

^៤ ថ្ងៃបវារណាកម្មមាន ២ គឺ ថ្ងៃ ១៥កើត ខែអស្សុជ ហៅថា
ថ្ងៃបវារណាកម្មទី១, ១៥កើត ខែកត្តិក ហៅថា ថ្ងៃបវារណាកម្មទី ២
(ក្នុងវិនយបិដក) ។

$\left. \begin{array}{l} \text{ទុតិ} \\ \text{តតិ} \end{array} \right\} \text{យឃ្មី} \left. \begin{array}{l} \text{អហំ} \\ \text{មយំ} \end{array} \right\} \text{តន្តេ វិសុំ វិសុំ ក្នុងក្លាយ}$

តិសរណេន សហ អង្គុសមន្តាគតំ បាដិ
 ហារិយបក្កុបោសថ

$\left. \begin{array}{l} \text{មិ} \\ \text{យាចា} \\ \text{ម} \end{array} \right\} \text{អនុក្កហំ កត្វា សីលំ ខេច} \left. \begin{array}{l} \text{មេ} \\ \text{នោ} \end{array} \right\} \text{តន្តេ ឫ}$

ប្រែថា សូមគោរព ! បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន

$\left. \begin{array}{l} \text{ខ្ញុំព្រះ} \\ \text{ករុណាទាំងឡាយ} \end{array} \right\} \text{សុំនូវបាដិហារិយុបក្កុបោសថ}$

ដ៏ប្រកបដោយអង្គ៨ មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ដើម្បី
 ប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន
 សូមព្រះករុណាមេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះឱ្យនូវសីលដល់

ខ្ញុំព្រះ	ករុណា	}	បពិត្រ ព្រះករុណាដ៏ចម្រើន
	ករុណាទាំងឡាយ		

ខ្ញុំព្រះ	ករុណា	}	សុំនូវបាដិហារិយបក្កុបោសថ
	ករុណាទាំងឡាយ		

ដ៏ប្រកបដោយអង្គ ៨ មួយអន្លើ ដោយព្រះត្រៃសរណ
 គមន៍ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា, បពិត្រព្រះ

ករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណាមេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ
ឱ្យនូវសីលដល់

ខ្ញុំព្រះ	ករុណា ករុណាទាំងឡាយ	}	ជាគម្រប់ ២ ដងផង ជាគម្រប់ ៣ ដងផង ។
-----------	-----------------------	---	--------------------------------------

អ្នកសមាទានតែម្នាក់ឯងគត់ត្រូវថា :

- អហំ** ខ្ញុំព្រះករុណា
- យាចាមិ** សូម
- ធម** ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សមាទានគ្នាច្រើន តាំងពីពីរនាក់ឡើងទៅ ឬ អ្នក

សូត្រ សុំសីលសូត្រតែម្នាក់ជាតំណាងថា :

- **មយំ** ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ

- យាចាម សូម
 - នោ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ ។
- បើគ្នាច្រើន ហើយសូត្រ សុំសីល ថាព្រមគ្នានោះ
ត្រូវសូត្រថា :

- អហំ ខ្ញុំព្រះករុណា
- យាចាមិ សូម
- មេ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

៥~ ការទទួលសីល

ត្រូវថា តាមលោកឱ្យច្បាស់ៗ កុំឱ្យខ្សឹបជាដាច់ខាត ។

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ
សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស (៣ដង) ។

វិកិរយានមស្តារថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ
 ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវព្យាយាមមិទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះ
 ព្រះអង្គ ឥតមានគ្រួអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

- **ពុទ្ធិ សរណំ គច្ឆាមិ** ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់
 នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ទីរលឹក ។
- **ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ** ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់
 នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរលឹក ។
- **សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ** ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់
 នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរលឹក ។

}

ពុទ្ធិ
ធម្មំ
សង្ឃំ
សរណំ គច្ឆាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះ **ពុទ្ធ** } ជាទីពឹងទីរលឹក
ធម៌ }
សង្ឃ }

ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

ពុទ្ធ }
តតិយធម្មិ ធម្មំ } **សរណំ គច្ឆាមិ** ខ្ញុំព្រះករុ-
សង្ឃំ }

ពុទ្ធ }
សូមដល់នូវព្រះ ធម៌ } ជាទីពឹងទីរលឹកជាគម្រប់បីដងផង ។
សង្ឃ }

ភិក្ខុ ឬ សាមណេរលោកពោលថា :

តិសរណគ្គបទដ្ឋំ បរិបូណ្ណំ កិរិយាកាន់យក

នូវព្រះត្រៃសរណគមន៍បរិបូណ៌តែប៉ុណ្ណោះ ។

ឧបាសក ឧបាសិកា ទទួលថា អោម ភន្តេ

ករុណាលោកម្ចាស់ ។ លោកឱ្យបាដិហារិយុបោសថសីលជា
បច្ចេកសមាទានថា :

- ធាណាតិធាតា វេរេមណី សិក្ខាបទំ

សមាទិយាមិ :

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺ ចេតនា
ជាហេតុវៀរចាកកិរិយាធ្វើសត្វមានជីវិតឱ្យធ្លាក់ចុះកន្លង គឺ
សម្លាប់សត្វ ។

- អនិទ្ធានានា វេរេមណី សិក្ខាបទំ

សមាទិយាមិ :

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺ ចេតនា
ជាហេតុវៀរចាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេមិនបានឱ្យ
ដោយកាយ ឬដោយវាចា ។

- **អព្រហ្មចរិយា វេរបណ្ឌី សិក្ខាបទ**
សមាទិយាមិ :

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺ ចេតនា
ជាហេតុវៀរចាកកិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌មិនប្រសើរ គឺសេព
នូវមេផ្អែនធម្ម ។

- **មុសាវាទា វេរបណ្ឌី សិក្ខាបទ**
សមាទិយាមិ :

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនា
ជាហេតុវៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យកុហក ។

**- សុរាមេរយមជ្ឈិម្បមាណជ្ជានា វេរមណី
សិក្ខាបទំ សមាធិយាមិ**

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺ ចេតនា
ជាហេតុវៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺ ផឹក
នូវទឹកស្រវឹង គឺ សុរា និង មេរ័យ ។

**- វិកាលភោជនា វេរមណី សិក្ខាបទំ
សមាធិយាមិ**

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺ ចេតនាជា
ហេតុវៀរចាកកិរិយាបរិភោគនូវភោជនាហារ ក្នុងកាលខុស ។

**- នច្ចគីតវាធិតវិសុភនស្សនមារាគន្តវិលេម
នធារណមណ្ឌនវិភូសនជ្ជានា វេរមណី សិក្ខាបទំ
សមាធិយាមិ**

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺ
ចេតនា ជាហេតុវៀរចាកកិរិយារាំងនិងច្រៀងនិងប្រគុំនិង
មើលនូវល្បែងដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ និងកិរិយា
ទ្រទ្រង់និងប្រដាប់តាក់តែងស្អិតស្អាងរាងកាយដោយផ្កា
កម្រងនិងគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបផ្សេងៗ ។

**- ឧច្ចាសយនមហាសយនា វេរមណី សិក្ខាបទំ
សមាធិយាមិ :**

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺ
ចេតនាជាហេតុវៀរចាកទីសេនាសនៈ ដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ
និងទីសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ ។

លោកអ្នកសមាទាន ត្រូវសូត្រកំណត់បាដិហារិយុ
បោសថកាលថា :

ឥមំ អង្គុសបន្តាគតំ ពុទ្ធិប្បញ្ញត្តំ

បាដិហារិយបក្កុបោសថំ

<table style="border: none;"> <tr> <td style="font-size: 4em; vertical-align: middle;">{</td> <td style="padding: 0 10px;"> ឥមពុតុវស្សិកមាសំ ឥមំ ឥវស្សិកមាសំ ឥមំ ឯកវស្សិកមាសំ ឥមំ អង្គុវស្សិកមាសំ </td> <td style="font-size: 4em; vertical-align: middle;">}</td> <td style="padding: 0 10px;"> សប្បទេវ អភិវត្តិតុំ សមាទិយាមិ </td> </tr> </table>	{	ឥមពុតុវស្សិកមាសំ ឥមំ ឥវស្សិកមាសំ ឥមំ ឯកវស្សិកមាសំ ឥមំ អង្គុវស្សិកមាសំ	}	សប្បទេវ អភិវត្តិតុំ សមាទិយាមិ	
{	ឥមពុតុវស្សិកមាសំ ឥមំ ឥវស្សិកមាសំ ឥមំ ឯកវស្សិកមាសំ ឥមំ អង្គុវស្សិកមាសំ	}	សប្បទេវ អភិវត្តិតុំ សមាទិយាមិ		

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវបាដិហារិយបក្កុបោសថសីលដ៏ប្រកបព្រមដោយអង្គប្រាំបី ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់បញ្ញត្តទុកហើយនេះ ដើម្បីនឹងរក្សាឱ្យបរិបូណ៌ប្រពៃ

អស់កាលកំណត់	<table style="border: none;"> <tr> <td style="font-size: 4em; vertical-align: middle;">{</td> <td style="padding: 0 10px;"> ៤ ខែ ៣ ខែ ១ ខែ កន្លះខែ </td> <td style="font-size: 4em; vertical-align: middle;">}</td> <td style="padding: 0 10px;"> ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវ </td> </tr> </table>	{	៤ ខែ ៣ ខែ ១ ខែ កន្លះខែ	}	ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវ	
{	៤ ខែ ៣ ខែ ១ ខែ កន្លះខែ	}	ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវ			

ភ្លៀងនេះ (សូមកុំសលចូលជាឧបនិស្ស័យ ធ្វើឱ្យច្បាស់
នូវព្រះនិព្វាន ព្រះអនាគតកាលទៅឯមុខនោះហោង) ។

ព្រះសង្ឃរំលឹកថា

ឥមានិ អន្លិសិក្ខាបទានិ ធានីហារិយបក្កុ

ធាសថសីលវសេន

ឥមព្ភតុវស្សិកមាសំ	}	សាធុកំ កត្វា
ឥមំ តិវស្សិកមាសំ		
ឥមំ ឯកវស្សិកមាសំ		
ឥមំ អប្បវស្សិកមាសំ		
		អប្បមាទេន
		សម្មារក្ខិតពុំ

អ្នក	}	គប្បីធ្វើនូវសិក្ខាបទទាំងឡាយ
អ្នកទាំងឡាយ		

ប្រាំបីនេះ ឱ្យប្រពៃ ត្រូវរក្សាឱ្យល្អ ដោយអំណាច
នៃបាដិហារិយបក្ក^៥ បោសថសីល

^៥ **បាដិហារិយបក្ក** មានន័យថា ថ្ងៃដែលជាចំណែកដែលត្រូវ
រក្សានូវបាដិហារិយបោសថសីល ។ បក្សទាំងពីរ គឺ
ឧបនិហរណកបក្ក, **បដិជគ្គនកបក្ក**, រួមគ្នា ហៅថា
បាដិហារិយបក្ក ។

ឧបនិហរណកបក្ក: បានដល់ចំណែកថ្ងៃដែលត្រូវរក្សា
នូវបកតិឧបោសថសីល មាន ថ្ងៃ ៥កើត,
៨កើត ជាដើម ។

បដិជគ្គនកបក្ក: បានដល់ចំណែកថ្ងៃដែលត្រូវរក្សា នូវ
បដិជាតុបោសថសីល មាន ថ្ងៃ៤កើត,
៦កើត ជាដើម ។

អស់កាលកំណត់ត្រឹម $\left\{ \begin{array}{l} ៤ ខែ \\ ៣ ខែ \\ ១ ខែ \\ កន្លះខែ \end{array} \right\}$ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវ

ភ្លៀងនេះ ដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ គឺ ថាកុំបី
ធ្វេសប្រហែសឡើយ ។

លោកអ្នកសមាទានទទួលថា :

អាម ភន្ត ករុណាលោកម្ចាស់ ។

៦- អានិសង្ឃសីល

សីលន សុគតិ យន្តិ សីលន
 កោគសម្បទា, សីលន និព្វតិ យន្តិ កស្មា
 សីលំ វិសោធនេយ

ប្រែថា : សត្វទាំងឡាយបានទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ក៏ព្រោះ
សីល, សត្វទាំងឡាយបានបរិបូណ៌ដោយភោគៈ
ក៏ព្រោះសីល, សត្វទាំងឡាយបានទៅកាន់ទី
រលត់ទុក្ខគឺព្រះនិព្វានក៏ព្រោះសីល ព្រោះហេតុ
នោះបុគ្គលជាសប្បុរសគប្បីជម្រះនូវសីលឱ្យបរិសុទ្ធ
កុំឱ្យសៅហ្មង ។ អ្នកសមាទានសីលត្រូវទទួល
ថា **សាធិ** ប្រពៃ ។

ពាក្យបាលីនិងសេចក្តីប្រែ ដែលមានក្នុងឃ្លាប
នោះ ឧបាសក ឧបាសិកា ដែលត្រូវរក្សាបាដិហារិយុបោស
ថសីល គប្បីពោលផ្លាស់ប្តូរថា :

បើត្រូវការសមាទានបាដិហារិយុបោសថចំនួន ៤ខែ
ក្នុងរដូវភ្លៀងគ្រប់ទាំងអស់ ត្រូវពោលថា :

~ **ឥបណ្ណតុវស្សិកមាសំ**

អស់កាលកំណត់បួនខែ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវភ្លៀង

នេះ ។ បើសមាទានបីខែ ត្រូវពោលថា :

~ **ឥមំ តិវស្សិកមាសំ**

អស់កាលកំណត់បីខែ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវភ្លៀង

នេះ ។ បើសមាទាន ១ខែ ត្រូវពោលថា :

~ **ឥមំ ឯកវស្សិកមាសំ**

អស់កាលកំណត់មួយខែ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវភ្លៀង

នេះ ។ បើសមាទាន កន្លះខែ ត្រូវពោលថា :

~ **ឥមំ អឌ្ឍវស្សិកមាសំ**

អស់កាលកំណត់កន្លះខែ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរដូវភ្លៀង

នេះ ។ រីឯភិក្ខុសាមណេរ ដែលសូត្ររំលឹកដាស់តឿនដល់

ឧបាសក ឧបាសិកា អំពីសិក្ខាបទប្រាំបីនោះ ក៏ពោល ផ្លាស់
ប្តូរភាសាបាលី និង សេចក្តីប្រែឱ្យទៅតាមពាក្យដែល
ឧបាសក ឧបាសិកានោះសមាទានដូចគ្នាដែរ ។

ឧទាហរណ៍ថា : បើឧបាសក ឧបាសិកា គេពោលថា
“ឥមញ្ចតុវស្សិមាសំ” ភិក្ខុ សាមណេរ ដែលត្រូវសូត្រ
រំលឹកដល់ឧបាសក ឧបាសិកា នោះ ក៏ត្រូវពោលថា
ឥមញ្ចតុវស្សិមាសំ ” ដូចគ្នាដែរ ប៉ុណ្ណោះជាដើម ។

៧- សេចក្តីប្តូរករវាងឧបោសថទាំងបី

បកតិឧបោសថ ក្នុង១ខែមាន៨ថ្ងៃ ខាងខ្ចីត ៤ថ្ងៃ
ខាងរនោច ៤ថ្ងៃ ជាកាលដែលឧបាសក ឧបាសិកាត្រូវ
សមាទាន នូវឧបោសថសីល ។

បដិជាគរុឧបោសថ ក្នុង ១ ខែ មាន ១១ ថ្ងៃខាង
ខ្ចើតមាន ៥ ថ្ងៃ ខាងរនោចមាន ៦ ថ្ងៃ ជាកាល ដែល
ឧបោសក ឧបាសិកា ត្រូវរក្សានូវឧបោសថសីល ។

ឧបោសក ឧបាសិកា ដែលសមាទាននូវបកតិ
ឧបោសថក្តីនូវបដិជាគរុឧបោសថក្តី ទុកជារក្សាគ្រប់ថ្ងៃនៃ
ឧបោសថ១ខែ ១៩ថ្ងៃក្តី ឬតិចជាងនោះក្តី ឬរក្សានូវ
ឧបោសថសីល ក្នុង១បក្ស^៦ បានតែមួយថ្ងៃក្តី ក៏គង់នឹងបាន
អានិសង្សដោយពិត ។

រីឯ **ធានីហារិយុបោសថសីល** វិញ កាល
បើពុទ្ធបរិស័ទ បានសមាទានហើយ អស់កាល៤ខែក្តី.

^៦ បក្សមានពីរគឺ **សុគ្គបក្ស** ផ្នែកខាងខ្ចើត១, **កាឡបក្ស** ផ្នែក
ខាងរនោច១ ។

៣ខែក្តី ឬថ្នាក់នេះខែ ក្នុងរដូវវស្សា ត្រូវរក្សាសិក្ខាបទ៨
ឱ្យបានបរិសុទ្ធស្អាត កុំឱ្យដាច់ផ្ទះឆ្ងាយឡើយ គ្រប់ថ្ងៃ
ឧបោសថតាមបក្ស អស់ចំនួនកាលដែលខ្លួនកំណត់ទុក
ហើយនោះទើបបានអានិសង្សច្រើន ប្រសិនបើរក្សាឧបោសថនោះ
មិនបានគ្រប់ថ្ងៃតាមបក្សនៃឧបោសថដែលខ្លួនបានសមាទាន
កំណត់ហើយនោះទេ សូម្បីដាច់ត្រឹមតែមួយថ្ងៃក៏ឈ្មោះ
ថាដាច់នូវបាដិហារិយុឧបោសថសីលទាំងមូលមិនបានអានិសង្ស
ច្រើនឡើយ ។ នេះជាសេចក្តីពិសេសរបស់បាដិហារិយុឧបោសថ ។
ដូច្នេះសាធុជនទាំងឡាយដែលរក្សានូវបាដិហារិយុឧបោសថ
សីលកាលបើបានសមាទានហើយ គប្បីរក្សាឱ្យបានគ្រប់ថ្ងៃ
ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តិហើយតាមបក្សកុំឱ្យដាច់នូវ
ថ្ងៃណាមួយសោះឡើយ ទើបបានអានិសង្សពេញបរិបូណ៌

ព្រោះថាឧបោសថកម្មនេះជាតួបញ្ញត្តិកម្ម ដែលព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តិឡើងក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ។

៨. បុច្ឆា-វិស្សន្ធនា អំពីឧបោសថសីល

- **បុច្ឆា** បានឮមកថា ថ្ងៃឧបោសថក្នុងមួយខែមានតែ
១៩ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ចុះថ្ងៃសល់អំពីនោះក្នុងមួយខែតើជាថ្ងៃ
ត្រូវពុទ្ធបរិស័ទ^៧ រក្សានូវសីលអ្វី ។

- **វិស្សន្ធនា** ក្នុងគម្ពីរមង្គលត្ថទីបនិភាគ៣ មានសេចក្តី
ថា ក្នុង ១ខែ ៣០ថ្ងៃកាលបើ បុគ្គលមិនរក្សានូវឧបោសថ
សីលទេនោះ បរិស័ទ^៨ គប្បីរក្សានូវនិច្ចសីល ។ ដូច្នោះតាម

៧ . ៦ ឧបាសក ឧបាសិកា

ន័យនេះ ថ្ងៃសល់អំពី ១៩ ថ្ងៃដែលជាថ្ងៃឧបោសថនោះ
គឺជាថ្ងៃរក្សានូវនិច្ចសីលហ្នឹងឯង ។

- បុប្ផា បាដិហារិយុបោសថ គឺ ឧបាសក ឧបាសិកា
ត្រូវរក្សាបានតែក្នុងរដូវវស្សា ៤ខែប៉ុណ្ណោះ ចុះប្រសិនណា
គេចង់រក្សាបាដិហារិយុបោសថ ក្នុងហេមន្តរដូវ ឬ ក្នុងគិម្ពន្ត
រដូវ ឬ ក្នុងរដូវទាំង ២ ថែមទៀត តើគួរដែរឬទេ?

- វិស្សន្ទនា មិនគួរទេ ព្រោះខុសចាកសេចក្តីសម្រេច
របស់ព្រះអង្គកថាចារ្យ ក្នុងគម្ពីរមង្គលត្ថទីបនី ក្នុងគម្ពីរ
នេះមានសេចក្តីច្បាស់លាស់ថា : បាដិហារិយុបោសថ
ត្រូវពុទ្ធបរិស័ទរក្សាក្នុងវស្សានរដូវ (រដូវភ្លៀង)
៤ខែប៉ុណ្ណោះ ចំណែកបកតិឧបោសថនិងបដិជាគរុបោសថ
វិញ គឺ ពុទ្ធបរិស័ទ អាចរក្សាគ្រប់រដូវទាំង៣បានតាមបក្ខ

ឥតមានទាស់ខុសអ្វីឡើយ ។ តែប្រសិនបើមានបុគ្គលណាៗ
រក្សាបាដិហារិយុបោសថគ្រប់រដូវគ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់រៀងរាល់
ខែ-ឆ្នាំ បញ្ហានោះគឺជារឿងទិដ្ឋិរបស់បុគ្គលនោះៗឯង ព្រោះ
ខុសចាកសេចក្តីពិតក្នុងគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនា ។

- **បុច្ឆា** ក្នុងរឿងឧបោសថសីលនេះ ជារឿងស្មុគ្រស្មាញ
ណាស់ តើត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ទើបសមស្របតាមច្បាប់
ព្រះពុទ្ធសាសនា ?

- **វិសុទ្ធនា** ក្នុងបញ្ហាឧបោសថសីលនេះ គ្មានអ្វីគួរឱ្យ
លំបាកទេ សេចក្តីប្រតិបត្តិក្នុងរឿងឧបោសថសីល
ដែលត្រូវតាមគម្ពីររបស់ព្រះពុទ្ធសាសនានោះ មានដូច
តទៅនេះ :

កាលបើបុគ្គលចង់រក្សានូវបកតិឧបោសថ ក្នុង១ខែ
៨ថ្ងៃ និងបដិជាគរុបោសថ ក្នុង ១ ខែ ១១ថ្ងៃ រួមជា
១៩ថ្ងៃ ក៏គប្បីរក្សាគ្រប់ខែទាំងអស់ក្នុង១ឆ្នាំ **យើមិនគួរ
បាដិហារិយុបោសថ ឥតមានឧវាសខុសអ្វី ។**

កាលបើបុគ្គលចង់រក្សាបាដិហារិយុបោសថនោះ គប្បី
រក្សាតាមកាលនៃឧបោសថសីល ១ខែ១៩ថ្ងៃ ក្នុងរដូវ
ភ្លៀង ៤ខែ, កាលបើផុតរដូវភ្លៀងហើយគួររក្សាបកតិ
ឧបោសថ និង បដិជាគរុបោសថវិញទើបត្រឹមត្រូវវិញ ។
តែបើសាធុជន មានចំណង់ចង់រក្សាសីល ដែលមិនបរិភោគ
អាហារក្នុងវេលាវិកាលជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុង១ខែ និង
រៀងរាល់ខែក្នុង១ឆ្នាំ ដើម្បីបានបុណ្យអានិសង្សច្រើន
នោះ ក៏គប្បីរក្សានូវសីល១០ ព្រោះថា សីល១០ ក៏ជានិច្ច

សីល ដែលអ្នកសមាទានត្រូវរក្សាជានិច្ចជាកាលធម្មតា
តាមការកំណត់នៃខ្លួនដែរ (ក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គភាគ១) ។

ដូច្នោះ សាធុជនទាំងឡាយដែលមាន សទ្ធាជ្រះថ្លា
ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គប្បីរក្សាសីលតាមសទ្ធាជ្រះថ្លានៃខ្លួន
ចុះ បើមានសទ្ធារក្សាសីល៥ ក៏គប្បីរក្សាចុះ, តែបើមាន
សទ្ធាជ្រះថ្លា ក្នុងឧបោសថសីល គឺ បកតិឧបោសថ និង
បដិជាគរុបោសថ ក៏គប្បីរក្សាចុះ ប្រសិនបើមានចិត្ត
ជឿស្របក្នុងបាដិហារិយុបោសថ ក៏គប្បីរក្សានូវឧបោសថ
សីលនោះតាមកាលចុះនឹងរឹងរិតតែពិសេស តែបើមាន
ការលះបង់ខ្លាំងក្នុងភាពនៃខ្លួនជាយរាវាស ក៏គប្បីរក្សានូវ
សីល ១០ ចម្រើននូវកម្មដ្ឋាន ជាការប្រពៃបំផុតណាស់
ព្រោះថាក្នុងភាពនៃខ្លួនជាគ្រហស្ថមានតែការរក្សាសីល

១០ ចម្រើនព្រះកម្មដ្ឋាននេះហើយដែលជាភាពប្រសើរ
ជាងគេ ។

ន បុប្ផគន្លោ បដិវាសមេតិ

ន ចន្ទនំ តគរមល្លិកា វា

សតព្ភ គន្លោ បដិវាសមេតិ ឃ

សព្វា ឱសា សប្បុរិសោ បវាយតិ ឃ

ចន្ទនំ តគរំ វាបិ ឧប្បវំ អថ វស្សិកិ

ឯតេសំ គន្ធិវាតានំ សីលគន្លោ អនុត្តរោ ឃ

ក្លិនបុប្ផជាតិក្រអូបរសាត់ទៅច្រាសខ្យល់មិនបាន
ឡើយក្លិនខ្លឹមចន្ទនំ ឬ ក្រស្នានិងក្លិនម្លិះរួតក៏ក្រអូបទៅ
ច្រាសខ្យល់មិនបានដែរ ក្លិននៃពួកសប្បុរសទាំងឡាយ
ក្រអូបច្រាសខ្យល់បាន ព្រោះសប្បុរសរមែងលឿល្បាញ

ខ្លួនគ្រប់ទិសទីកន្លែងបាន, ក្លិនគីសីល ជាធម្មជាតិ
ប្រសើរជាងគន្ធជាតិទាំងនេះ គឺក្លិនខ្លឹមចន្ទនី ក្លិនក្រស្នា
ក្លិនផ្កាឧប្បលនិងក្លិនផ្កាម្លិះរួត ។

**យោ ច វស្សសតំ ជីវេ ទុស្សីលោ
អសមាហិតោ ឯកាហំ ជីវិតំ សេយ្យោ
សីលវន្តស្ស ឈាយិនោ :**

ក៏បុគ្គលណាជាអ្នកមិនមានសីល មានចិត្តមិន
គង់វង្សទោះបីជារស់នៅបាន ១០០ឆ្នាំ ក៏ដោយ, ការរស់
នៅមួយថ្ងៃរបស់បុគ្គលអ្នកមានសីលមានឈាន ប្រសើរ
ជាងការរស់នៅរបស់បុគ្គលអ្នករស់នៅ ១០០ឆ្នាំ នោះទៅទៀត ។

៩. អវសានកថា

សូមឱ្យសេចក្តីសុខចម្រើនគ្រប់ប្រការ ចូរកើតមាន
ដល់លោក-អ្នកសប្បុរសជនទាំងអស់ដែលបានអាន,
រៀនប្រតិបត្តិក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា អស់កាលជានិរន្តរ៍
តរៀងទៅ ដោយអានុភាពនៃបុណ្យដែលកើតអំពីការ
អាននិងការកសាងសៀវភៅនេះ ។